

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A első esztendő*

Forrás:

Magyarország

Bp

(Hely)

1923. 7. 1

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Hevesi Sándor

Idő

"1923"

Személy

F

Az első esztendő

Hevesi Sándor a magyar nyelv iskolájáról, irodalmi matinékről, külföldi és magyar írókról, Shakespeare-ről. — Gyűlés a Nemzeti színpadán

(A Magyarország tudósítójától.) A Nemzeti Színház tagjai ma délben társulati gyűlésre jöttek össze a színház színpadán, hogy meghallgassák Hevesi Sándor igazgatónak az elmúlt évről szóló beszámolóját és jövő évi programjának főbb vonásait.

Mihályfi Károly korelnök megnyitó szavai után Hevesi Sándor igazgató hosszabb beszédet mondott.

— Bátisan megállapíthatjuk, — mondotta — hogy a színház erősen és kitartóan dolgozott. 234 próbával több volt az idén, mint a múlt évben. Visszatértünk a Paulay-féle rendszerhez, hogy tudniillik a színész nem a rendelkező előtti napon, hanem már hetekkel, hónapokkal előbb megkapja a szerepét. A klasszikus szerepeknél az abszolút szövegtudást még nem tudtuk elérni, pedig ennek olyannak kell lenni, mint a Comédie Française-ben.

A Nemzeti Színháznak a magyar nyelv iskolájának kell lennie,

nem szabad felesleges verslábakat ajándékoznunk a költőnek, de megcsónkítanunk sem szabad a verseket. A Comédie Française-ban püsszegés támad egy megcsónkított vagy megbővített versláb hallatára. Ide kell nevelnünk a közönséget és e tekintetben sokat várak az

irodalmi matinéktől,

az úgynevezett költői délutánoktól, melyeket már jövőre meghonosítunk. Ősszel egy Madách- és egy Arany-matinéval kezdjük ezt meg. Ez a Kamara Színházzal együtt nem munkatöbbletet, csak helyes megosztást kíván.

— Amit végeztünk olyan megfeszített munka volt, amire nincs példa. De ez csak az elindulás. A Nemzeti Színháznak meg kell mutatni, hogy megvan benne a lehetőség, hogy

igazán a nemzet színháza legyen.

— Igaz, szeretnek, biznak bennünk, de várnak is tőlünk. Az elindulás abban áll, hogy

a színház műsorának kiegészítését újra kezdjük.

Ez négy részből áll, az új magyar irodalomból, a régi magyar irodalomból, a klasszikusokból és a régi magyar irodalomból. A színház az elmúlt évben

öt új magyar író szövegátvitelt meg,

akik több mint nyolcvanöt estén kerültek színpadra, amire alig volt még példa. A régi magyar irodalmat az Ember tragédiájának reprizé képviselte. Jövőre

még két igen fontos darabbal egészítjük ki ezt a részt, a Bánk bánnal és a Cillei és Hunyadiakkal. Terve van még a Szökött katona és a Peleskei nőtörténet felújítása.

— A modern külföldi darabokra nézve felmerülhet az a felfogás, hogy elhanyagoltuk, ez azonban tudatos volt, mert nekünk

az új magyar szerzőket kellett színpadhoz juttatnunk az új magyar írók hónaalja alá kellett nyulnunk.

— A klasszikus műsor egyoldalú volt, leginkább Shakespeare-vel foglalkoztunk, de ez szándékosan történt. Bele kellett vinnünk a publikumba, hogy

van egy új Shakespeare-probléma,

hogy kinőttünk a XIX. századi Shakespeare-ből. A XIX. század rendezői virtuózítása meg akarta menteni Shakespeare-t, mi most odaállunk és visszatérünk a eredeti egyszerű Shakespeare-hez, lerántva róla a dekoratív mániát.

Meleg szavakkal emlékezett meg ezután Hevesi igazgató a kritikáról, majd megemlítette, hogy terve vette minden év végén

a Nemzeti Színház évkönyvének kiadását,

mely a színház belső és külső történetét tartalmazza.

— Az éret földje — mondotta — az új Nemzeti Színház. Arra kell elkészülnünk, hogy mire felépül, méltók legyünk rá és méltók legyünk arra, hogy siessenek a felépítéssel. Meleg szavakkal mondott végül hálát és köszönetet a színház valamennyi tagjának, akik többet adtak, mint amennyit remélt. A mi bölcsességünk — fejezte be beszédét — nem lehet más, mint odaadás egy olyan eszme iránt, mely nagyobb valamennyinél s ez a Nemzeti Színház.

A színház tagjai hosszas ovációkkal fogadták Hevesi értékes fejtegetéseit és novikben Mihályfi Károly fogadalmat tett, hogy a színház művészei továbbra is hűven fogják követni Hevesi Sándort azon az úton, amelyen elindult. Hevesi meghatottan köszönte meg a kedves szavakat és a meghatott ünneplést és kellemes pihenést kívánt a Nemzeti Színház valamennyi tagjának.